

[Lone Dybkjær.]

De bemærkninger, jeg har gjort her, er også til hr. Erik Holst. Jeg finder altså, at man kan kalde det kommission eller styrelse, som man har lyst.

Til fru Kirsten Sparre Andersen vil jeg blot sige, at jeg ikke kan forstå, hvorfor fru Kirsten Sparre Andersen mener, det er en bureaukratisk struktur. Det er nøjagtig den samme struktur som den, vi har i dag. „Atom“ bliver blot erstattet med „energi“, og jeg kan ikke se, at det gør det spor mere bureaukratisk end det, vi har i dag, og som vi da ifølge samme ordfører har levet så udmærket med.

Så er der spørgsmålet om, at vi har undersøgt atomspørgsmålet så længe. Det er jeg enig i at vi har. Jeg har sådan set i min almindelige omtale af dette spørgsmål navnlig peget på ét problem, der ikke er løst her, nemlig affaldsproblemet, og som jeg mener vi må finde en eller anden form for klaring, om end ikke løsning, på, inden vi kan tage stilling til spørgsmålet om atomkraftværker her i landet.

Til fremskridtspartiets ordfører var der selvfølgelig meget at sige. Jeg tror altså ikke, at jeg ligesom vil gå nærmere ind på de spørgsmål, for de var jo af relativt polemisk karakter, og jeg ved såmænd ikke, om fremskridtspartiet havde forventet, at vi sådan skulle begynde på det.

Jeg har ikke nogen forestilling om, at en energikommission skal komme med alle mulige forslag til forskellige vækstrater eller den slags ting. Men jeg har en forestilling om, at det kan hjælpe os i vores videre planlægning, for jeg synes ikke, denne planlægning i dag er tilstrækkelig god.

Igen vil jeg sige til fremskridtspartiet, der finder, at det er et centraliseret forslag, at jeg mener altså ikke, det er mere centraliseret end atomenergikommissionen. Tværtimod mener jeg, at det har en bredde, som vi i dag savner hos atomenergikommissionen, og som ikke skyldes atomenergikommissionen, men det kommissorium, vi selv har givet atomenergikommissionen.

Hr. Ninn-Hansen rejste spørgsmålet, om vi på nuværende tidspunkt skal omdanne atomenergikommissionen til en energikommission, når vi ikke ved, om vi skal have atomkraftværker eller ej. Det er noget, vi har tænkt en hel del over, og derfor er der

også nogle bemærkninger i vores forslag, der går ud på, at det er klart, at det arbejde, der vil foregå navnlig på Risø, vil være stærkt afhængigt af, om vi får atomkraftværker eller ej. Jeg tror ikke, der er nogen, der ikke er enig i, at hvis ikke vi får atomkraftværker her i landet, ja, så må arbejdet på forsøgsanlægget Risø laves om.

Men hvis vi får atomkraftværker, hvad skal de da lave? Ja, da skal de naturligvis på alle måder hjælpe myndighederne. Det, vi har ment, er, at myndigheder, hvad enten det er tilsynet, elselskaberne, industrien eller hvad, der skal have arbejde udført af Risøs medarbejdere, de skal betale for det, og derved får vi frigjort nogle penge til alternativ energiforskning. Det er i og for sig en af de grundlæggende tanker i det radikale forslag.

Til hr. Jens Møller vil jeg blot sige tak for de ord, der er sagt, den positive holdning. Jeg mener altså ikke, man må tage ordet kommission for alvorligt.

Jeg tror ikke, jeg er enig med VS' ordfører. Når vi ikke har ment, vi ville prioritere den alternative energiforskning, så er det, fordi vi ikke føler, det er en politisk opgave. Vi føler, der bør være et udspil fra eksperter og andre, der mere overordnet beskæftiger sig med energiplanlægning.

Til hr. Morten Lange ved jeg ikke rigtig hvad jeg skal sige. Han var positiv og alligevel ikke positiv. Men jeg er da enig med ham i, at vi må prøve at finde en løsning på, hvordan vi passer Risø ind i dette fremtidige energimønster, som vi skal have. Det er vel også det, vi har forsøgt med vores forslag.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg har to korte bemærkninger i anledning af to forskellige former for reaktioner, der har været i dag.

Det var ikke overraskende for mig, at vi ikke kunne få en debat i dag om energiproblematikken uden at møde en holdning, som desværre er ret udbredt, men jeg er ikke sikker på, at de, der deltager i udbredelsen, har gjort sig helt klart, hvor farlig den er. Det er, at hver gang nogen kommer med en tanke, med en udtalelse, med et forslag på energiområdet, der ikke indeholder et klart og ubetinget ja til anvendelsen af kernekraft i dag, så skal det enten udlægges som mod-